

27.5.52 - 108 ע"ס מס'

נמצא עדיין בתהליך חשיפה

בא אצלי כחריאל כלומון. סבור שהמדינה "התפשטה" יותר מדי. האמצעים לא מספיקים לכל המפעלים. יש מפעלים ללא כוח אדם, או לא חומר גולם, או לא כסף מספיק, או ללא חמרי בנין. הוא הדין בצבא. יש 12 סירות טורפידו, עלו 5 מיליון דולר, יושבים עליהן 175 איש, אך רק 3 יכולות לצאת לים. כי אין להם מכוונאים. יש כלים אחרים ללא חלקי חילוף, אין דלק. בח"ה יש 6000 איש, אבל רק 108 טייסים. יש מכוסי מוסקיסו בלי חלקי חילוף, בלי תחמושת, רק 12 טייסים. במאמץ גדול יהיו עד סוף השנה 40-30 טייסים.

לחי"ר אין רובים. יש רק 36 תותחים בני 25 ליטרה.

במפעל הצנורות של טו"ב במערץ לא גומרים העבודה, מפני חוסר של 100 טון ברזל ומחים.

יש יהודי אנגלי, בחשקעה של 70,000 לי"ש ייצר לשנה 100,000 אופנועים. כל זוג אופנוע ידרוש 2 לי"ש (כמטבע חוץ) אבל יחסוך יותר משני לי"ש. דורש מהממשלה התחייבות שלאחר הקמת המפעל תתן לו 2 לי"ש לכל זוג אופנוע לחומר גלמי.

הוא רוצה לבדוק הצבא מבחינה זו. ביקשתי לעשות זאת. חושש ליגאל. סיפרתי לדבר ליגאל - אמנם מחרעם, אבל סיפר לי שבעצמו ביקש מכחריאל להתבונן.

- בערב ישיבת חברים בענין עין חרוד. הצעתי לעשות משאל, להחליט על השארות כל החברים, ולמסור ההנהלה בידי הרוב. חברים טבורים שהצעה זו מאוחרת או מוקדמת, אבל החליטו להפסיק המצב הקיים ולהביא הענין לידי הכרעה במוסדות.

לדעתי יש כאן לא רק שאלה עין חרוד, אלא עקרון יסודי ומכריע: האפשר להוציא אדם ממסק שהוא בנה/ אותו מטעמים פוליטיים?

נישול חברינו מבית אלמא בזמנו היה בכיה לדורות. התנגדתי לדעת חבריגו שיעבירו אותם למקום אחר - אך כמעט איש לא הסך בי אז.